AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh. Seite 117r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

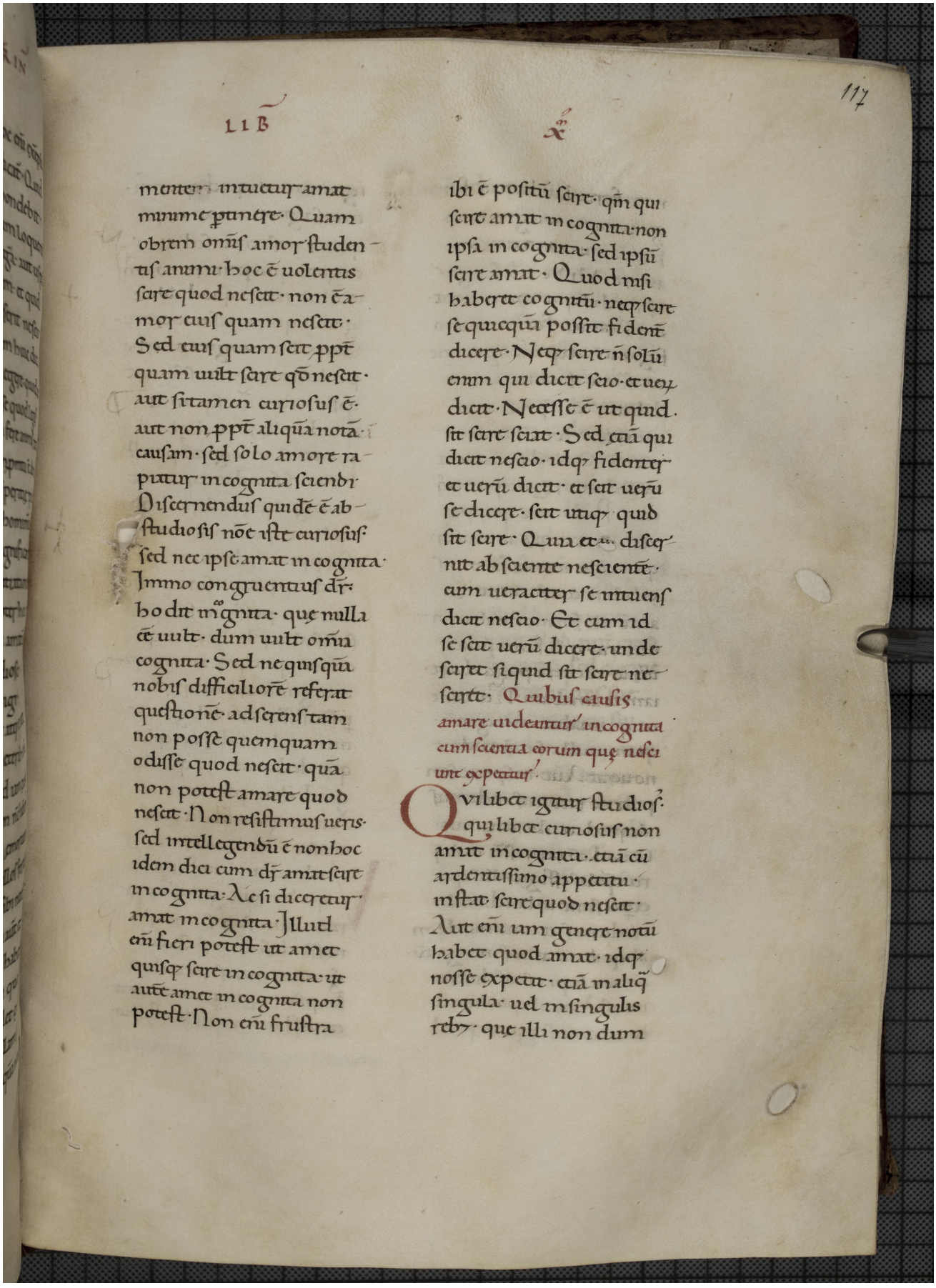

mentem intuetur amat
minime ꝑtinere. Quam
obrem omīs amor studen-
tis animi. hoc ē uolentis
scire quod nescit. non ē a-
mor eius quam nescit.
Sed eius quam scit ꝓpt̄
quam uult scire qd̄ nescit.
aut si tamen curiosus ē.
aut non ꝓpt̄ aliqua notā
causam. sed solo amore ra-
piatur incognita sciendi.
Discernendus quidē ē ab
studiosis nōe iste curiosus.
sed nec ipse amat incognita.
Immo congruentius dr̄.
hodit incognita. quę nulla
ēē uult. dum uult omīa
cognita. Sed ne quisquā
nobis difficiliorē referat
questionē. adserens tam
non posse quemquam
odisse quod nescit. quā
non potest amare quod
nescit. Non resistimus ueris.
sed intellegendū ē non hoc
idem dici cum dr̄ amat scire
incognita. Ac si diceretur
amat incognita. Illud
enī fieri potest ut amet
quisq; scire incognita. ut
autē amet incognita non
potest. Non enī frustra

ibi ē positū scire. qm̄ qui
scire amat incognita. non
ipsa incognita. sed ipsū
scire amat. Quod nisi
haberet cognitū. neq; scire
se quicquā possit fidentē
dicere. Neq; scire n̄ solū
enim qui dicit scio. et uerū
dicit. Necesse ē ut quid.
sit scire sciat. Sed etiā qui
dicit nescio. idq; fidenter
et uerū dicit. et scit uerū
se dicere. scit utiq; quid
sit scire. Quia et ... discer-
nit ab sciente nescientē.
cum ueraciter se intuens
dicit nescio. Et cum id
se scit uerū dicere. unde
sciret si quid sit scire ne-
sciret. Quibus causis
amare uideantur incognita
cum scientia eorum quę nesci
unt expectatur.

Qvilibet igitur studios.
qui libet curiosus non
amat incognita. etiā cū
ardentissimo appetitu.
instat scire quod nescit.
Aut enī iam genere notū
habet quod amat. idq;
nosse expetit. etiā in aliq̄
singula. uel in singulis
rebꝫ. quę illi non dum